



יום רביעי, י"ח בסיוון התשפ"ו
03 ביוני 2026

נאום של מפקד חטיבת 'גולני' היוצא, אלוף-משנה עדי גנון מטקס

חילופי מפקד חטיבת גולני

אלוף הפיקוד, אלוף רפי מילוא,
מפקד אוגדה 36, תת-אלוף יפתח נורקין,
מפקדי החטיבה,
לוחמים ומשפחותינו היקרות,
גולני שלי,

אומרים שתמונה אחת שווה אלף מילים. והתמונה הזו שלכם, הרגע הזה שלכם, פה במוצב הבופור, באדמה עליה נלחמה חטיבת גולני לפני 44 שנים, אל מול פסגת החרמון עליה נלחמה חטיבת גולני לפני 53 שנים, מעל נהר הליטאני אותו כבשתם אתם, דור הניצחון רק לפני ימים אחדים, תמונה זו היא נאום הסיום שלי.

מיקום הטקס והנוף הנשקף ממנו, הוא הביטוי המפואר ביותר לרוח גולני. לדבקות במשימה, לרעות לוחמים, למקצועיות, לעקשנות, לאהבת הארץ, לחתירה למגע. התמונה שלכם עומדים פה שווה עבורי יותר מאלף מילים שאכתוב או אומר, התמונה שלכם פה היא ההוכחה לכוח של עם ישראל. אתם, גולני שלי, ההוכחה והפנים היפות שלנו. חילוניים, דתיים, מהעיר והמושב, אשכנזים וספרדים, ימנים ושמאלנים, מילואים וסדיר, שהשאתם מאחור אישה וילדים, חברה ומשפחה.

בשנתיים וחודשיים האחרונות אתם החטיבה שעברה את הקרבות הקשים וההרואיים ביותר, קרבות שעוד יסופרו במורשת הקרב בעתיד, קרבות מפוארים שאני אעשה עול אם אנסה להסביר במילים בזמן כה קצר. אך אתם ואני אחיי גיבורי התהילה נדע וננצור היטב את קרבות אלו.



בכל יום ויום שקמתם אל יום קרב נוסף, כתבתם את הקרבות ההיסטוריים ביותר שעוד יסופרו בתולדות עם ישראל. את הקרבות בהם לחמנו יחד בשנתיים וחודשיים האחרונות לא עברה אף חטיבה. קרבות ומורשת קרב מפוארת שתעשה לה עוול אם אנסה להעלות על הכתב בזמן כה קצר. קרבות היסטוריים של עם ישראל שאתם כתבתם כל יום בקומכם אל יום קרב נוסף.

תקפתם וכבשתם ברגל וברק"ם, בגשם ובקיץ, מארון א-ראס, עייתא א-שאב, בינת ג'בל, כפר שמע והרכס השיעי, את חאן יונס ורפיח, דיר אל בלאח ודרום העיר עזה ושוב - אטייבה, דיר סיריאן, ליטאני, יוחמור והבפור. מקומות רבים עם סיפורי גבורה אדירים אותם תקפתם וכבשתם ולא עצרתם כי אתם גיבורי החיל ובעלי התהילה, אתם מגן העם והארץ.

יחד זכינו לחזות בחזרתו הביתה לקבר ישראל של אחינו הלוחם אורון שאול ז"ל, ויחד גם זכינו לראות ולהתרגש עם שחרורו מהשבי של עידן אלכסנדר, ויחד קיבלנו פקודה לצאת מלב העיר עזה ולהביט באנחת רווחה בחזרתם של כלל השבויים החוזרים משבי החמאס שכרע ונכנע תחת ההתקפה במרכבות גדעון ב' - שאתם ורק אתם הובלתם תוך אמונה בצדקת הדרך.

אין מילים שיוכלו לתאר עד כמה אני גאה בכם. אין פה אחד שעומד איתנו שלא איבד בדרך אחים לנשק. חברים שישנו לצידו בלילה בבית במארון א-ראס או בשיח בליטאני ובקרב למחרת נפל ולא שב. ביחד, חנקנו את הדמעות, ניגבנו את הזיעה, טיפלנו בפצועים והמשכנו למשימה הבאה. מאחר ולא היה זמן לעצור, כי ההגנה על המדינה ואזרחיה קודמת לכל, לא יכולנו אפילו להגיע להלוויות ולניחום האבלים, אך זו הייתה שעתנו לעמוד על המשמר.

זו הזדמנות לבקש את סליחתם של המשפחות השכולות. היקרות לנו מכל. שמדינת ישראל חבה להם את חייה. סליחה שלא הצלחנו להגיע כפי שחינו רוצים כפי שהיה ראוי שנגיע ונחבק. נופלי החטיבה הם מגש הכסף, רוחם תמיד איתנו, בכל קרב ומשימה ועל כנפי רוחם חטיבת גולני מגיעה לכל קרב ברוח סערה. רוח של רעות לוחמים ששמורה רק לחטיבת העם.



מפקדי המלחמה. כל המפקדים והלוחמים, הקדמית והמטה, היחס"ם והפלח"צ, גדודי הצק"ח שלא אוכל לפרט כי רבים הם – אתם הייתם מקור הכוח וההשראה שלי בכל התלבטות כיצד ממשיכים, אתם הייתם שם במקצועיות, קור רוח וענווה, זכות ענקית נקראה בדרכי שאתם הייתם לצידי מפקדי המלחמה של החטיבה.

מצביאי המלחמה, אלופי הפיקוד אורי גורדין, יניב עשור ורפי מילוא הערכה רבה על האמונה בי ובחטיבה וציור החצים שגולני בראש החץ שלהם, תמיד, גם שהיה מאתגר ידענו שמפקדינו פועלים באחריות למען דבר אחד ברור - ביטחון המדינה. מפקדי האוגדה, דדובר-כליפא, מורן עומר ויפתח נורקין, מנהיגים אשר הובילו את האוגדה העוצמתית ביותר בצה"ל, אוגדה אשר בראשה חטיבת גולני בכל קרב, ידעתם זאת ומימשתם זאת בכל קרב.

איוב אחי היקר, במלחמה צריך את המפקדים הטובים ביותר, בחירתך לתפקיד הייתה ברורה, מנהיג ומפקד לוחם, אני סמוך ובטוח שתמשיך להציע את החטיבה בראש החץ לכל מקום שנרצה ובכל דרך שנבחר.

בהזדמנות זו ארצה לבקש סליחה. מהמשפחות. של כולכם ובאופן אישי משלי. אלו היו מעל לשנתיים מאתגרות בהם לא הצלחנו להגיע לחגים, ימי הולדת ואירועים חשובים. אתם שחגגתם וציינתם לבד את האירועים תודה על רוח גבית שנתנה לנו את הכוח לנצח בחזית.

בת זוגי, עומס המשימות מנע ממני אפילו את היכולת לחלוק לך כבוד בטקס החילוף. כבר נשלחו ההזמנות אבל שוב הגיע הטלפון הרגיל בו אני מודיע לך - מדינת ישראל צריכה אותנו. שוב. אך לכם העומדים פה בטקס, אני אומר מה שאמר רבי עקיבא לתלמידיו - "שלי ושלכם – שלה היא". את שאפשרת ונתת לי את הכוח להוביל ולשאת את כובד האחריות בפיקוד על החטיבה.



משפחותינו היקרות, שנמצאים תמיד שם בשבילנו בכל רגע לאורך המלחמה, להורי ייקרים שלימדו אותי על אהבת אדם ודרך ארץ, על צניעות וענווה וראיית האחר, על מנהיגות בגובה העיניים, הזכות לה זכיתי, לפקד על חטיבה כל כך מפוארת, יסודותיהטמון בחינוך הפשוט אותו קיבלתי בבית. ממכם בתפילה להחלמת הפצועים, בחיבוק גדול למשפחות השכולות. עם הנצח לא מפחד מדרך ארוכה, עם ישראל חי.

בפעם האחרונה גולני יקרים שלי - עד הניצחון!.